

[Arnth Jensen.]

tigt, det er en Vej, man kan gaa, men jeg vil dog antage, at de to ærede Medlemmer alligevel ikke vil mene, at man kan sætte Elevtilskuddet saa højt op, at det vil ud-udligne den Forskel, som der vil blive paa Udgifterne mellem en 4- og en 6-aarig Uddannelse. Derfor kan jeg ikke forstaa, at man fra de to Partiers Side, i hvert Fald ikke at man fra Socialdemokratiets Side, som dog ellers altid værner om de smaa Hjem, kan gaa med til at stille saadanne Fordringer, som uvægerligt vil komme til at ramme mest nedad — det kommer man ikke udenom —, og jeg kan ikke forstaa, at to ærede Medlemmer som det ærede Medlem Hr. Holdgaard og det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge), der begge staa som Repræsentanter for en Husmandsbevægelse i vort Land, kan være med til at stemme for Forslaget, som paa mange Maader vil komme til at lægge Hindringer i Vejen for, at Børn fra Husmandshjem kan gaa den Vej, hvis de skulde ønske det.

Man siger, at Realeksamen er et Grundlag for mange af Eleverne, ja, jeg synes, der er nævnt omkring 60 pCt. — jeg har ikke set Tallet . . . (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: 66!). 66 siger den højt-ærede Undervisningsminister. Det er meget muligt, men mon dette i særlig Grad er Børn fra de mindre bemidlede Hjem, der virkelig kommer der. Jeg tror egentlig ikke, at den højtærede Undervisningsminister og de Partier, der støtter ham, mener, at det just er derfra, Realskolerne bliver fyldt, og jeg er enig med mit Partis Ordfører i, at selv om Procenttallet er saa højt nu, vil denne skærpede Optagelsesbestemmelse uvægerligt føre til, at flere og flere af dem, der vil ind paa Seminarierne, paa en eller anden Maade maa se at faa Realeksamen eller Studentereksamen, før de melder sig.

Jeg vil gerne sige som min personlige Mening — her taler jeg ikke paa mit Partis Vegne —, at jeg tror, den sundeste og bedste Ordning, som man kunde naa til ved en Læreruddannelseslov, var, om man i Loven opstillede Maalet for Læreruddannelsen, men at man saa for Resten viste Seminarierne den Tillid, at de selv kunde udvælge Elevmaterialet. Jeg tror, det var den aller-sundeste Vej til netop at faa fat i de Folk, der var bedst egnede til at gaa Lærervejen.

Under Forhandlingen har man sagt, at Venstre ikke vilde være med til Sprogundervisningen. Ja, det er for saa vidt rigtigt, som vi ikke vil være med til den obligatoriske Sprogundervisning, men det er ikke rigtigt, hvis man vil prøve paa at give det

Udseende af ud over Landet, at Venstre ikke vil være med til Sprogundervisning paa Seminarierne. Vi har Gang paa Gang hævdet, at det, vi ønskede der, var at give saadanne Vilkaar for de Elever, som ønskede at tilegne sig Sprog, at de kunde faa den Undervisning, men hvad vi ikke vilde være med til, var at tvinge nogen, vi vilde gøre dette Fag fuldstændig frit. Det er min Opfattelse, at netop ved en saadan Fremgangsmaade vil man faa de allerbedste Resultater ud af Sprogundervisningen paa Seminarierne, for saa bliver det Undervisning kun for dem, som virkelig har Lyst og Energi til at kaste sig over Faget, og derved, tror jeg, vilde man naa de allerbedste og fineste Resultater ved selve Sprogundervisningen. Det er jo ogsaa et bærende Princip i de nye Skoletanker, at Eleven skal have Lov til at kaste sig over det, han har Lyst til.

Baade den højtærede Undervisningsminister og flere af Flertallets Medlemmer har talt meget om, at det, man vilde bort fra ogsaa ved dette Lovforslag, var Eksamensterperiet. Disse Ord kan jeg fuldt ud give min Tilslutning, det ønsker jeg af fuldt Hjerter, men jeg tror rigtignok ikke, at man ved Vedtagelsen af dette Lovforslag i væsentlig Grad kommer bort fra det, man fra alle Sider egentlig har ønsket at komme bort fra, thi i Stedet for at begrænse Fordringerne har man udvidet dem, det kommer man ikke udenom. Man har foruden at udvide Læretiden indføjet en Række nye Læreemner. Jeg takker Ministeren, fordi han har givet Tilsagn om, at det i og for sig ikke skulde betyde nye Fag. Ja, det siger den nuværende Minister, men der kan jo komme en Minister, som har en anden Mening. Jeg indrømmer, at der er nogen Betyggelse i, at Ministeren fremtidig skal forhandle med det i § 7 nævnte Udvalg, men det er jo dog kun en Forhandling, der er Tale om, en Minister kan med Loven i Haand alligevel selv fastsætte Fordringerne. Og jeg tror ikke, det er forkert, naar vi siger, at der er en Udvidelse af Fagkredsen. Vi har fra Venstres Side ikke bestridt, at fyldige Kundskaber er gode, men jeg vil dog føje til, at Jagten efter et Gode kan let blive en Hindring for det bedste, og det bedste for en Lærerskole er dog ikke — det er vi sikkert enige om —, at de vordende Lærere har saa og saa mange Kundskaber, men at de kan blive levende Mennesker paa et Seminarium, at de kan faa Evne til at leve et Liv baade i deres Gerning og ogsaa i Bøgenes Verden. Seminarierne skal ikke gøre færdige, men de skal sætte i Gang. Nu indrømmer jeg, og jeg vil ikke misforstaas paa dette Punkt,